

EDUSKUNNAN VASTAUS 285/2002 vp

Hallituksen esitys laiksi arvonnäverolain ja kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi arvonnäverolain ja kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n muuttamisesta (HE 266/2002 vp).

Valiokuntakäsittely

Valtiovarainvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (VaVM 43/2002 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

arvonnäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonnäverolain (1501/1993) 173 a §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1486/1994,

muutetaan 13 a §:n 2 momentti, 43 b §:n 4 momentti, 43 c §:n 4 momentti, 102 a §:n 1 momentti, 112 §:n 4 ja 5 momentti, 169 ja 170 a §, 173 a §:n 2 momentti, 22 luvun otsikko, 209 ja 209 a—209 c § sekä 218 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 13 a §:n 2 momentti laeissa 377/1994 ja 1265/1997, 43 b §:n 4 momentti, 43 c §:n 4 momentti ja 170 a § laissa 940/1999, 102 a §:n 1 momentti, 169 ja 209 b § laissa 1767/1995, 173 a §:n 2 momentti ja 209 § mainituissa laeissa 1486/1994, 209 a § mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1767/1997 sekä laissa 1457/2001, 209 c § mainituissa laissa 940/1999 ja laissa 915/2001 sekä 218 §:n 3 momentti laissa 250/2001, ja

lisätään 13 a §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 377/1994 ja 1265/1997, uusi 5 momentti, 13 c §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1486/1994 ja 1767/1995, uusi 6 momentti, 102 a §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa laissa 1767/1995, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, lakiin uusi 102 c §, 111 §:ään uusi 2 momentti, 112 §:ään siitä mainituilla lailla 1486/1994 kumotun 3 momentin tilalle uusi 3 momentti, lakiin uusi 209 d—209 k § ja 210 §:n edelle uusi 22 a luvun otsikko seuraavasti:

13 a §

Verovelvollisuusryhmään voi kuulua vain:

1) pääasiassa 41 §:ssä tarkoitettuja rahoituspalveluja tai 44 §:n 1 momentissa tarkoitettuja vakuutuspalveluja myyvä elinkeinonharjoittaja;

2) luottolaitostoiminnasta annetun lain (1607/1993) 4 §:ssä tarkoitettu omistusyhteisö tai kirjanpitoasetuksen (1339/1997) 3 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu vakuutuskonsernin emoyhteisö;

3) elinkeinonharjoittaja, jossa 1 tai 2 kohdassa tarkoitettulla elinkeinonharjoittajalla on kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 5 §:ssä tai 6 §:n 2 momentissa tarkoitettu määräysvalta;

4) elinkeinonharjoittaja, jossa 1—3 kohdassa tarkoitettujen elinkeinonharjoittajien voivat yhdessä käyttää kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tai 6 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa vastaavaa valtaa, ja sen määräysvallassa 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla oleva elinkeinonharjoittaja.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tämän lain laskuja koskevia säännöksiä sovelletaan jokaiseen elinkeinonharjoittajaan erikseen.

13 c §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tämän lain laskuja koskevia säännöksiä sovelletaan jokaiseen elinkeinonharjoittajaan erikseen.

43 b §

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun kulta-
kolikkoon ei sovelleta 59 §:n 1 kohtaa.

43 c §

Myyjä voi valita verollisuuden myyntikohtaisesti. Myynnin verollisuuden valitseminen osoitetaan tekemällä laskuun myynnin verollisuutta osoittava merkintä.

Yleinen vähennysoikeus

102 a §

Edellä 102 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua vähennysoikeuden edellytyksenä on, että verovelvollisella on ostamastaan tavarasta tai palvelusta myyjän antama 209 b ja 209 c §:n mukainen lasku tai muu laskuna toimiva tosite.

Jos kyse on ostosta 2 a, 8 a tai 9 §:n nojalla suoritettavan veron taikka yhteisöhankinnasta suoritettavan veron vähentämisestä, edellytyksenä on lisäksi, että verovelvollinen on täyttänyt 162 §:ssä säädetyn ilmoitusvelvollisuutensa tai että vero on maksuunpanttu. Jos verovelvollinen

ei saa myyjältä 1 momentissa tarkoitettua laskua, vähennysoikeuden edellytyksenä on verovelvollisen itse laatima tosite, josta ilmenee soveltuvien osien 209 b §:n 2 momentissa tarkoitettujen tietojen sekä ostosta tai yhteisöhankinnasta suoritettava vero ja verokanta.

102 c §

Edellä 102 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua veron vähentämisen edellytyksenä on, että verovelvollisella on laskelma suoritettavan veron perusteesta. Verovelvollisella on myös oltava 102 a §:ssä tarkoitettujen asiakirjojen perusteeseen 72 n §:n 1 tai 2 momentin nojalla luetuista myynneistä, maahantuonneista ja yhteisöhankinnoista.

111 §

Vähennysoikeuden edellytyksenä on myyjän ostajalle antama selvitys myyjän ostamasta energiahyödykkeestä tai polttoaineesta suoritettavan veron määrästä.

112 §

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettua vähennystä ei saa tehdä kiinteistöistä.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään tavarasta, sovelletaan myös muuhun palveluun kuin rakentamispalveluun.

Vähennysoikeuden edellytyksenä on verovelvollisen vähennyskelpoiseen käyttöön ottohetkellä laatima tosite. Lisäksi verovelvollisen ostaman tavarantoimen tai palvelun taikka maahantuoman tavarantoimen osalta sovelletaan, mitä 102 a §:ssä säädetään.

169 §

Verovelvollisen on verohallituksen, veroviraston tai veroasiamiehen kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoaan, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulkomailla 209 g—209 i §:n mukaisesti sähköisesti säilytettävien tositteiden tai muun aineiston osalta riittävää on, että tietoihin saadaan täydellinen tosiaikainen tietokoneyhteys ja että tiedot ovat saatettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon. Viranomaisen kehotuksesta teknisestä tallenteesta on lisäksi valmistettava jäljennös tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus, ellei erityisistä syistä muuta johdu.

Tarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

170 a §

Sijoituskullan myyjän on verohallituksen tai veroviraston kehotuksesta esitettävä 209 k §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava siitä koskevia tietoja.

173 a §

Mitä 169, 209 ja 209 g—209 i §:ssä säädetään verovelvollisen velvollisuuksista, sovelletaan myös 1 momentissa tarkoitettuun edustajaan.

22 luku

Kirjanpito ja tositteet

209 §

Verovelvollisen on järjestettävä kirjanpitoon sellaiseksi, että siitä saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot. Suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavien liiketapahtumien kirjausten on perustuttava kirjanpitolaisissa tarkoitettuihin tositteisiin ottaen lisäksi huomioon, mitä tässä laissa tositteista säädetään. Tarkemmat kirjanpitoa koskevat säännökset annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot. Merkintöjen tulee perustua päivityihin

ja numeroituihin tositteisiin ottaen huomioon, mitä tässä laissa tositteista säädetään. Tarkemmat muistiinpanoja koskevat säännökset annetaan verohallituksen päätöksellä.

209 a §

Myyjän on annettava verollisesta tavarain tai palvelun myynnistä ostajalle lasku, jos ostaja on elinkeinonharjoittaja tai oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja. Tätä sovelletaan myös 43 a, 55, 56 ja 58 §:n, 59 §:n 4 kohdan, 62, 70, 70 b, 71, 72, 72 a—72 e sekä 72 h §:n perusteella verottomaan myyntiin. Lasku on annettava 63 a §:ssä ja 72 b §:n 4 momentissa tarkoitettua myynnistä myös silloin, kun ostajana on yksityishenkilö. Laskua ei ole annettava 3—5 §:n perusteella verottomista myynneistä.

Edellä 130 a §:n 1 momentissa tarkoitettua tavarain tai palvelun myyjän on annettava myynnistä kunnalle lasku.

Myyjän on annettava lasku myös 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja myyntejä koskevista:

- 1) ennakkomaksuista;
- 2) 78 §:n 1 momentin 1 ja 3 kohdassa sekä 78 a §:ssä tarkoitetuista oikaisueristä ja korvauksista, ellei niitä ole huomioitu aiemmin annetuissa laskuissa.

Ostajan laatima lasku katsotaan myyjän antamaksi, jos myyjä ja ostaja ovat sopineet asiasta ja jos on olemassa järjestely, jonka mukaan myyjä hyväksyy laskun.

209 b §

Edellä 209 a §:ssä tarkoitettu lasku voidaan toimittaa vastaanottajan suostumuksin sähköisesti. Useasta erillisestä tavaroiden ja palvelujen myynnistä voidaan antaa yhteinen lasku.

Laskussa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) laskun antamispäivä;
- 2) yhteen tai useampaan sarjaan perustuva juokseva tunniste, jolla lasku voidaan yksilöidä;
- 3) arvonlisäverotunniste, jolla elinkeinonharjoittaja on myynyt tavarat tai palvelut;
- 4) ostajan arvonlisäverotunniste, jota ostaja on käyttänyt ostossa, jos hän on ostosta verovelvollinen tai jos kyse on 72 a §:ssä tarkoitettua tavarain yhteisömyynnistä;

- 5) myyjän ja ostajan nimi ja osoite;
- 6) myytyjen tavaroiden määrä ja luonne sekä palvelujen laajuus ja luonne;
- 7) tavaroiden toimituspäivä, palvelujen suorituspäivä tai ennakkomaksun maksupäivä, jos se voidaan määrittää eikä se ole sama kuin laskun antamispäivä;
- 8) veron peruste kunkin verokannan tai verotomuuden osalta, yksikköhinta ilman veroa sekä hyvitykset ja alennukset, jos niitä ei ole otettu huomioon yksikkö hinnassa;
- 9) verokanta;
- 10) suoritettavan veron määrä euroissa, ei kuitenkaan 13 kohdassa tarkoitetun myynnin osalta;
- 11) jos myynnistä ei ole suoritettava veroa tai jos verovelvollinen on 2 a, 8 a tai 9 §:n perusteella ostaja, verotomuuden tai ostajan verovelvollisuuden peruste taikka viittaus tämän lain tai Euroopan yhteisöjen neuvoston kuudennen direktiivin (77/388/ETY) jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta - yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, jäljempänä kuudes arvonlisäverodirektiivi, asianomaiseen säännökseen;
- 12) toiseen jäsenvaltioon myytävän uuden kuljetusvälineen osalta tiedot, joiden perusteella 26 d §:n 1 momentissa tarkoitetut edellytykset voidaan todeta;
- 13) jos myyntiin sovelletaan 79 a §:ssä tarkoitettua menettelyä, maininta menettelyn soveltamisesta taikka viittaus mainittuun pykälään tai kuudennen arvonlisäverodirektiivin asianomaiseen säännökseen;
- 14) jos kyse on 80 §:ssä tarkoitetun matkatoimistopalvelun myynnistä, maininta menettelyn soveltamisesta taikka viittaus mainittuun pykälään tai kuudennen arvonlisäverodirektiivin asianomaiseen säännökseen;
- 15) jos sijoituskullan myyjä valitsee myynnin verollisuuden 43 c §:ssä tarkoitettulla tavalla, myynnin verollisuutta osoittava merkintä;
- 16) jos laskulla muutetaan aikaisemmin annettua laskua, yksiselitteinen viittaus tähän laskuun.

Jos osa 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista sisältyy ostajalle aiemmin annettuun tai ostajalla olevaan asiakirjaan, katsotaan näiden asiakirjojen yhdessä muodostavan laskun. Edellytyksenä on kuitenkin, että jälkimmäinen asiakirja sisältää yksiselitteisen viittauksen aikaisempaan asiakirjaan.

Edellä 2 momentin 10 kohdassa suoritettavan veron määrällä ja veron perusteella tarkoitetaan veroa, joka myyjän on tällä laskulla laskutettavasta mynnistä tai sen osasta lain mukaan suoritettava, ja sen perustetta. Laskussa ei kuitenkaan saa mainita veron määrää tai verokantaa, ellei myyjää ole merkitty arvonlisäverovelvollisten rekisteriin. Jos rekisteröinti on vireillä, vero ja verokanta voidaan kuitenkin merkitä edellyttäen, että samalla mainitaan rekisteröinnin vireillä oleminen.

Yksikköhintaa ei tarvitse merkitä 209 a §:n 3 momentissa tarkoitettuihin laskuihin.

209 c §

Poiketen siitä, mitä 209 b §:n 2 momentin 1—10 kohdassa säädetään, seuraavissa laskuissa tarvitsee olla vain jäljempänä 3 momentissa tarkoitettut tiedot:

- 1) loppusummaltaan enintään 1 000 euron suuruiset laskut;
 - 2) vähittäiskaupassa tai muussa siihen rinnastettavassa lähes yksinomaan yksityishenkilöille tapahtuvassa myyntitoiminnassa annettavat laskut;
 - 3) tarjoilupalveluja tai henkilökuljetuksia koskevat laskut, lukuun ottamatta edelleen myytäviksi tarkoitettuja palveluja;
 - 4) pysäköintimittareiden ja muiden vastavien laitteiden tulostamat tositteet.
- Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske 63 §:n 3 momentissa, 63 a, 63 b tai 72 b §:ssä tai 72 g §:n 3 kohdassa tarkoitettuja tavaroiden myyntejä koskevia laskuja.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa laskuissa on oltava seuraavat tiedot:

- 1) laskun antamispäivä;
- 2) myyjän nimi ja arvonlisäverotunniste;

3) myytyjen tavaroiden määrä ja luonne sekä palvelujen luonne;

4) suoritettavan veron määrä verokannoittain taikka veron peruste verokannoittain.

209 d §

Edellä 105 §:ssä tarkoitettusta selvityksestä on käytävä ilmi selvityksen antamispäivä, myyjän ja ostajan nimet, osoitteet sekä yritys- ja yhteisötunnukset, luovutuksen luonne, rakentamispalvelun valmistumisvuosi ja myyjän suoritettavan veron määrä.

Edellä 111 §:n 2 momentissa tarkoitettussa selvityksessä on oltava selvityksen antamispäivä, myyjän ja ostajan nimet, osoitteet sekä mahdolliset yritys- ja yhteisötunnukset, luovutuksen luonne ja kohdekuukausi, vuokran tai yhtiövastikkeen kokonaismäärä ja energian osuus siitä sekä myyjän ostamasta energiahyödykkeestä tai polttoaineesta suoritettavan veron määrä.

Edellä 112 §:n 3 momentissa tarkoitettussa tositteessa on oltava tosittien laatimispäivä, verovelvollisen nimi, tavaroiden määrä ja luonne sekä palvelujen laajuus ja luonne, vähennyskelpoiseen käyttöön ottamispäivä ellei se ole sama kuin laatimispäivä, hankintaan sisällynyt vero tai omasta käytöstä suoritettu vero sekä viittaus hankintaa tai omasta käytöstä suoritettavaa veroa koskevaan tositteeseen, todennäköinen luovutushinta ilman veron osuutta, verokanta ja vähennettävä vero.

209 e §

Verovirasto voi tarkastuksen taikka veron palauttamisen tai maksuunpanon yhteydessä hyväksyä tehdyn vähennyksen, vaikkei verovelvollisella ole lain vaatimusten mukaista laskua, selvitystä tai muuta tosittetta, jos verovelvollinen kykenee muutoin osoittamaan olevansa 102, 102 a—102 c, 103—106 tai 111—113 §:n nojalla oikeutettu vähennykseen.

209 f §

Edellä 62 §:ssä tarkoitettun liiketoiminnan jatkajan on myyjän pyynnöstä annettava selvitys siitä, että luovutettuja tavaroita ja palveluja ryh-

dytään käyttämään vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen.

Edellä 62 §:ssä tarkoitettun omaisuuden luovuttajan on ostajan pyynnöstä annettava selvitys 79 f §:n 5 kohdassa tarkoitettujen edellytysten olemassaolosta.

209 g §

Verovelvollisen on säilytettävä antamiensa, 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja myyntejä koskevien laskujen jäljennökset sekä tähän toimintaan liittyviä tavaroiden ja palvelujen ostoja koskevat vastaanottamansa laskut.

Laskuissa mainittujen 209 b §:n 2 momentissa tarkoitettujen tietojen muuttumattomuus ja luottavuus on varmistettava koko säilytysajan. Koneellisella tietovälineellä olevien laskujen tietojen on oltava saatettavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon.

Laskut on säilytettävä vähintään kuusi vuotta sen kalenterivuoden lopusta, jonka aikana tilikausi on päättynyt. Tilikaudella tarkoitetaan tilikautta, johon kuuluvalla kalenterikuukaudella 13 luvun säännösten mukaisesti kohdistettavaa myyntiä, ostoa, oikaisuerää tai ennakkomaksua laskut koskevat.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, sovelletaan ulkomaisen elinkeinonharjoittajan vastaanottamien laskujen osalta vain Suomessa sijaitsevan kiinteän toimipaikan vastaanottamiin laskuihin.

209 h §

Edellä 209 g §:ssä tarkoitettut laskut on säilytettävä Suomessa.

Laskut voidaan kuitenkin säilyttää toisessa jäsenvaltiossa, jos:

1) tallennus on suoritettu sähköisesti siten, että se takaa täydellisen tosiaikaisen tietokoneyhteyden näihin tietoihin; tai

2) elinkeinonharjoittaja on ulkomaalainen, jolla ei ole Suomessa kiinteää toimipaikkaa.

Laskut voidaan kuitenkin säilyttää muualla kuin edellä 1 ja 2 momentissa säädetään kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyillä edellytyksillä. Tätä noudatetaan soveltu-

vin osin myös muihin kuin kirjanpitolaissa tarkoitettuihin kirjanpitovelvollisiin.

209 i §

Mitä 209 g ja 209 h §:ssä säädetään laskusta, noudatetaan soveltuvien osin myös muihin tosittesiin, joihin suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavien liiketapahtumien kirjauskset perustuvat.

Mitä 209 g ja 209 h §:ssä säädetään annetusta laskusta, noudatetaan soveltuvien osin myös muuhun verovelvollisen muistiinpanoaineistoon, jos verovelvollinen ei ole kirjanpitolain mukaan kirjanpitovelvollinen.

209 j §

Verovelvollisen on pidettävä luetteloa niistä tavaroista, jotka hän itse tai joku muu hänen puolestaan kuljettaa toiseen jäsenvaltioon 18 b §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu- ja liiketoimia varten.

209 k §

Edellä 43 a ja 43 c §:ssä tarkoitettun sijoitus- kulan myyjän on tunnistettava asiakas aina, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu arvo on vähintään 15 000 euroa. Myyjän on käytettävissä olevin keinoin tunnistettava myös henkilö, jonka lukuun edellä tarkoitettu asiakas todennäköisesti toimii.

Tunnistamista ei tarvitse suorittaa, jos asiakas on rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) 6 §:n 6 momentissa tarkoitettu elinkeinonharjoittaja.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen asiakkaiden tunnistamista ja liiketoimien kirjaamista koskevat tarkemmat säännökset annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu aineisto on säilytettävä kuusi vuotta sen kalenterivuoden

lopusta, jonka aikana se tilikausi on päättynyt, jona liiketoimi tai viimeinen toisiinsa kytkeytyneistä liiketoimista suoritettiin.

22 a luku

Erinäiset säännökset

218 §

Joka jättää asianmukaisesti täyttämättä 209 k §:ssä säädetyn velvollisuuden tai viranomaisen kehotuksesta huolimatta 162, 162 b tai 165 §:ssä, 166 §:n 2 momentissa, 168 §:n 2 momentissa, 169 §:n 1 ja 2 momentissa, 170 §:n 1 momentissa, 170 a tai 209, 209 a—209 c §:ssä säädetyn velvollisuuden, on tuomittava *arvonlisäverorikkomuksesta* sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2004, ellei jäljempänä toisin säädetä.

Lain 13 a §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan päivänä kuuta 2003.

Lakia sovelletaan, jollei jäljempänä toisin säädetä, kun myyty tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu, tavaran yhteisöhenkinta on tehty, maahantuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta, tavara on otettu omaan käyttöön taikka tavara on siirretty varastointimenettelystä lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Lain 10 luvun vähennettävää veroa koskevia säännöksiä sovelletaan silloin, kun myyty tavara on toimitettu tai palvelu on suoritettu taikka maahantuotu tavara on luovutettu tullivalvonnasta vähennyksen tekemiseen oikeutetulle elinkeinonharjoittajalle tai tavaran yhteisöhenkinta on tehty taikka tavara tai palvelu on itse tuotettu lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Laki

kirjanpitolain 2 luvun 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun kirjanpitolain (1336/1997) 2 luvun 9 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 300/1998, uusi 3 momentti seuraavasti:

2 luku
Liiketapahtumien kirjaaminen ja kirjanpito-
aineisto

9 §

Kirjanpitoaineiston säilyttäminen ulkomailla

momentissa tarkoitetut tositteet voidaan säilyttää sähköisesti toisessa Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa mainitun lain 209 h §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetyillä edellytyksillä.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, arvonlisäverolain (1501/1993) 209 i §:n 1

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2004.

Helsingissä 13 päivänä helmikuuta 2003
